

Προσφυγή της 31ης Δεκεμβρίου 2013 — ENAC κατά Επιτροπής και TEN-T EA

(Υπόθεση T-695/13)

(2014/C 52/83)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ente nazionale per l'aviazione civile (ENAC) (Ρώμη, Ιταλία) (εκπρόσωποι: P. Garofoli, δικηγόρος, και G. Palmieri)

Καθών: Εκτελεστικός Οργανισμός Διευρωπαϊκών δικτύων Μεταφορών (TEN-T EA), Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει το έγγραφο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 23ης Οκτωβρίου 2013 αριθ. αναφοράς Ares (203) 3321778 με αντικείμενο: «μελέτη για τη διατροφική ανάπτυξη του αεροδρομίου Orio al Serio» με το οποίο ανακοίνωσε την κίνηση της διαδικασίας ανακτήσεως μέρους της επιδοτήσεως που χορηγήθηκε για την εκπόνηση της μελέτης αυτής και την αποστολή «χρεωστικού σημειώματος» για ποσό ύψους 158 517,54 ευρώ·
- να ακυρώσει την απόφαση του Εκτελεστικού Οργανισμού Διευρωπαϊκών Δικτύων Μεταφορών (TEN-TEA), στην οποία παραπέμπει το από 23 Οκτωβρίου 2013 προαναφερθέν έγγραφο, με αντικείμενο την «περάτωση της δράσεως 2009-IT-91407-S — Εκπόνηση για τη διατροφική ανάπτυξη του αεροδρομίου του Bergamo-Orio al Serio — Απόφαση της Επιτροπής C(2010) 4456», στο μέτρο που δεν ενέκρινε και, ως εκ τούτου, θεώρησε μη επιλέξιμες για τη χορήγηση επιδοτήσεως, τις σχετικές με τις δραστηριότητες 1, 2.1, 4, 5, 6 και 7 δαπάνες, που είχαν ήδη πραγματοποιηθεί, ζητώντας την επιστροφή ποσού ύψους 158 517,54 ευρώ.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι αποφάσεις που αποτελούν αντικείμενο της παρούσας υποθέσεως είναι οι προσβαλλόμενες στις υποθέσεις T-270/13 και T-692/13, SACBO κατά Επιτροπής και TEN-T EA.

Οι λόγοι και τα κύρια επιχειρήματα ταυτίζονται με τα προβληθέντα στις ως άνω υποθέσεις.

Προσφυγή-αγωγή της 30ής Δεκεμβρίου 2013 — Meta Group κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-696/13)

(2014/C 52/84)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Meta Group Srl (Ρώμη, Ιταλία) (εκπρόσωποι: A. Bartolini, V. Colcelli και A. Formica, δικηγόροι)

Καθής-εναγόμενη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας-ενάγουσας

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- Να κηρύξει παράνομες τις εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Επιτροπής μειώσεις των επιδοτήσεων που χορηγήθηκαν στη META S.r.l.
- Ως εκ τούτου, να υποχρεώσει την Επιτροπή να καταβάλει στην προσφεύγουσα-ενάγουσα επιπλέον ποσό 129 153,11 ευρώ, προσαυξημένο με τόκους υπερημερίας·
- να υποχρεώσει τη διοίκηση στην αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη συνακόλουθα η προσφεύγουσα-ενάγουσα.

Λόγοι ακυρώσεως-ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η υπό κρίση προσφυγή-αγωγή στρέφεται κατά των αποφάσεων της Επιτροπής περί μείωσης της αρχικώς προβλεφθείσας επιδοτήσεως για τα προγράμματα «BCreative», «Take-It-Up» και «Ecolink+», των οποίων οι συμβάσεις περί επιδοτήσεων συνάφθηκαν μεταξύ της προσφεύγουσας-ενάγουσας και της καθής-εναγομένης στο πλαίσιο του «Προγράμματος πλαισίου για την ανταγωνιστικότητα και την καινοτομία (CIP) (2007 — 2013)».

Πλείονες αποφάσεις σχετικές με τα προγράμματα αυτά έχουν προσβληθεί στο πλαίσιο των υποθέσεων T-471/12, T-34/13 και T-35/13, Meta Group κατά Επιτροπής.

Οι λόγοι και τα κύρια επιχειρήματα που εκτίθενται στο πλαίσιο της υπό κρίση προσφυγής-αγωγής είναι πανομοιότυποι αυτών που προβάλλονται στις εν λόγω υποθέσεις.

Αναίρεση που άσκησε στις 30 Δεκεμβρίου 2013 ο Luigi Marcuccio κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 17 Οκτωβρίου 2013, στην υπόθεση F-127/12, Luigi Marcuccio κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση T-698/13 P)

(2014/C 52/85)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Luigi Marcuccio (Tricase, Ιταλία) (εκπρόσωπος: G. Cipressa, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του αναιρεσειόντος

Ο αναιρεσειών ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να αναρέσει στο σύνολό της και άνευ ουδεμίας εξαιρέσεως την αναρριβασμένη διάταξη·
- να αναπέμψει την επίμαχη υπόθεση ενώπιον του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεώς του αναιρέσεως, ο αναιρεσείων διατείνεται ότι η αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη είναι προδήλως άδικη, ανεπιεικής και παράνομη λόγω παντελούς ελλείψεως αιτιολογίας, καθώς και λόγω παραλείψεως διενέργειας της αποδεικτικής διαδικασίας, ταυτολογίας, γενικόλογου και αυθαίρετου χαρακτήρα, παραμορφώσεως του περιεχομένου των πραγματικών περιστατικών και πλάνης περί το δίκαιο.

Αναίρεση που άσκησε στις 30 Δεκεμβρίου 2013 ο Luigi Marcuccio κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 17 Οκτωβρίου 2013, στην υπόθεση F-145/12, Luigi Marcuccio κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση T-699/13 P)

(2014/C 52/86)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Luigi Marcuccio (Tricase, Ιταλία) (εκπρόσωπος: G. Cipressa, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του αναιρεσείοντος

Ο αναιρεσείων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να αναιρέσει στο σύνολό της και άνευ ουδεμίας εξαιρέσεως την αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη·
- να αναπέμψει την επίμαχη υπόθεση ενώπιον του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι λόγοι και τα κύρια επιχειρήματα είναι αυτοί που προβλήθηκαν στο πλαίσιο της υποθέσεως T-698/13, Marcuccio κατά Επιτροπής.

Προσφυγή της 30ής Δεκεμβρίου 2013 — Bankia κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-700/13)

(2014/C 52/87)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Bankia, SA (Βαλένθια, Ισπανία) (εκπρόσωποι: J.L. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero, A. Lama-drid de Pablo και A. Biondi, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση καθόσον χαρακτηρίζει το σύνολο των μέτρων που κατ' αυτήν αποτελούν το ισπανικό σύστημα χρηματοδοτικής μισθώσεως νέα και ασυμβίβαστη με την εσωτερική αγορά κρατική ενίσχυση,
- επικουρικώς, να ακυρώσει τα άρθρα 1 και 4 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, κατά τα οποία οι επενδυτές των ομίλων οικονομικού σκοπού είναι δικαιούχοι των φερόμενων ενισχύσεων και μοναδικοί δικαιούχοι της διαταγής ανακτήσεως,
- επικουρικώς, να ακυρώσει το άρθρο 4 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, καθόσον διατάσσει την ανάκτηση των φερόμενων ενισχύσεων κατά παραβίαση των γενικών αρχών του δικαίου της Ένωσης,
- να ακυρώσει το άρθρο 4 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, καθόσον αποφαίνεται ως προς τη νομιμότητα των συμβάσεων του ιδιωτικού δικαίου που συνήφθησαν μεταξύ των επενδυτών και άλλων φορέων, και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσβαλλόμενη απόφαση στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας είναι η ίδια με την προσβαλλόμενη απόφαση στην υπόθεση T-515/13, Ισπανία κατά Επιτροπής (EE C 336, σ. 29).

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει πέντε λόγους.

1) Πρώτος λόγος

- Η προσφεύγουσα θεωρεί ότι η προσβαλλόμενη απόφαση προσβάλλει το άρθρο 107 ΣΛΕΕ, καθόσον χαρακτηρίζει το επονομαζόμενο SEAF και τα ατομικά μέτρα εφαρμογής του ως κρατική ενίσχυση. Η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον αξιολόγησε συνολικώς και προσήψε στο Βασίλειο της Ισπανίας τη λήψη ενός συνόλου ανεξάρτητων και αυτοτελών δημόσιων και ιδιωτικών μέτρων. Η προσφεύγουσα αρνείται επιπλέον ότι τα επίμαχα μέτρα μπορούν να της προσδώσουν ένα επιλεκτικό οικονομικό πλεονέκτημα στους φερόμενους δικαιούχους τους, καθώς και την πιθανότητα στρεβλώσεως του ανταγωνισμού μεταξύ των εν λόγω δικαιούχων και άλλων φορέων και την υποτιθέμενη επίπτωση επί των εμπορικών συναλλαγών μεταξύ κρατών μελών.

2) Δεύτερος λόγος

- Δεύτερον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη περί το δίκαιο και ότι παρέβη τα άρθρα 107 και 108 ΣΛΕΕ, καθόσον χαρακτήρισε την εφαρμογή του καθεστώτος της φορολογήσεως με κριτήριο τη χωρητικότητα σε συγκεκριμένες περιπτώσεις ως νέα ενίσχυση αντί υφιστάμενης ενισχύσεως. Στον βαθμό που η Επιτροπή ενέκρινε το 2002 το καθεστώς της φορολογήσεως με κριτήριο τη χωρητικότητα στην Ισπανία, αν η Επιτροπή επιθυμούσε να αμφισβητήσει την εφαρμογή του, θα έπρεπε να το είχε πράξει ακλουθώντας την εφαρμοστέα στις κρατικές ενισχύσεις διαδικασία. Οι προσφεύγουσες θεωρούν ότι τα επιχειρήματα που προβλήθηκαν στην προσβαλλόμενη απόφαση προς θεμελίωση της υπέρθεως νέας ενισχύσεως είναι προδήλως αβάσιμα.